

CONSTANT IN DIALOOG

Marja van Putten en Greet Weitenberg: samenwerken verzacht de ego's

'Ik moet je echt even onderbreken, Greet,' zegt Marja. 'Want de eerste keer dat we elkaar zagen was tijdens de Salon bij de galerie What Art Can Do.' 'Ja, maar ik wist toen wel al wie jij was', vult Greet aan. 'Tenminste, ik kende je werk, want toevallig had mijn man een paar maanden daarvoor een werk van jou gekocht op de veiling voor Oekraïne in Arti.'

Vivian Mac Gillavry

Het zal niet de laatste keer zijn dat Marja van Putten en Greet Weitenberg elkaars verhalen aanvullen. Ze zijn zo op elkaar ingespeeld dat het lijkt alsof ze al jaren samenwerken. Toch leerden ze elkaar nog geen jaar geleden kennen. Daar in de galerie van Simone Swildens raakten de twee kunstenaars aan de praat en dat klikte meteen.

In het atelier van Greet, midden in de Jordaan, spreek ik de kunstenaars over hun samenwerking en over hun project 'Big Stitches', dat onder andere te zien was bij BIG ART in de Bijlmerbajes.

Toch textiel

Beide kunstenaars werken met diverse materialen. Marja noemt zichzelf schilder, ook al werkt ze met andere materialen, en Greet werkt met verschillende media afhankelijk van haar onderzoek. Textiel werd al langere tijd door beiden in een bijrol gebruikt. Op ongeveer hetzelfde moment, zo'n twee jaar geleden, begon textiel steeds meer de hoofdrol te spelen in hun werk.

De gelijkenissen bleven maar komen, want allebei hun moeders werkten met textiel. Marja's moeder naaide vakkundig kleding en de moeder van Greet was een fervent 'borduurster'.

BIGART Nour Brainwave: het staande beeld: Nour - Marja van Putten, het beeld om de hoek op de wand: Brainwave - Greet Weitenberg

Juist de relatie tot textiel vanuit hun jeugd en de traditionele patronen die daaraan gekoppeld waren, zorgden ervoor dat de kunstenaars zich niet met textiel wilden bezighouden in hun werk.

'Textiel heeft zo lang een oubollig karakter gehad. Het werd echt als een ambacht gezien met een ondergeschikte positie', vertelt Marja. 'Daardoor voelde werken met textiel te veel als rolbevestigend voor vrouwen.'

Greet: 'Wij kregen nog handwerken op school en de jongens handarbeid. Terwijl de jongens uit onze klas mochten timme-

Overzicht installatie bigstitches 2 BIGART

ren, moesten wij sokken breien.' 'En dat voedt een aversie tegen die textielwereld', vult Marja aan.

De omslag waardoor Marja en Greet toch met textiel als belangrijkste medium zijn gaan werken, heeft te maken met de verandering in de maatschappij die heeft plaatsgevonden. 'De rol van de vrouw en de aantasting van de traditionele modernistische ideeën over kunst is natuurlijk in de jaren negentig al wat verschoven', vertelt Marja, 'maar afgelopen jaren is er nog meer aandacht gekomen voor inclusiviteit, waardoor er ook meer aandacht is voor alle vrouwen die belangrijke dingen doen, of dat nou in de kunst is of in de wetenschap, muziek of filmindustrie.'

Overeenkomsten

Door deze verandering kreeg het medium voor beide kunstenaars voor het eerst een andere lading en werd het juist een vrij gebied. 'Het medium kon voor mij daardoor ook eindelijk van zijn truttige imago afkomen', legt Greet uit. In hun werk spelen ze met de traditionele geschiedenis van textiel. Bijvoorbeeld door een aanhechting niet netjes af te werken of door draden opzettelijk los te laten hangen. Dingen waar ze vroeger bij handwerken een onvoldoende voor zouden hebben gekregen. Hun gezamenlijke doel is om het materiaal

textiel definitief uit de bedompte hoek te halen waar het veel te lang in heeft gezeten.

De vele overeenkomsten zorgden ervoor dat Marja en Greet vrijwel direct na hun eerste ontmoeting begonnen met plannen voor een gezamenlijke expositie. Hun eerste samenwerking was de expositie genaamd 'Big Stitches' bij Playroom in Zaandam. De expositie bestond uit schilderijen met stokken erdoorheen waar weer draden en touwen aan hingen, getufte werken, uitstekende elementen en gedraaide touwen die aan het plafond hingen. De overeenkomsten in hun werken zorgden ervoor dat bezoekers geregeld dachten dat ze door één kunstenaar waren gemaakt. Tijdens de expositie hadden ze als eerbetoon aan hun 'voormoeders' een kleinere ruimte ingericht met textielwerken die door hun moeders waren gemaakt.

Geen frictie

Deze eerste samenwerking beviel zo goed dat ze besloten een tweede samenwerking aan te gaan. Via de eigenaar van Playroom, Jeroen van Paassen, werden ze uitgenodigd bij BIG ART in de Bijlmerbajes te exposeren en dat was de aanleiding voor Big Stitches 2, een grote 'walk-in installatie' waar bezoekers doorheen konden lopen en die ze beschrijven als één grote fantastische – en een beetje vreemde – wereld, bestaande uit

Marja (links) en Greet in PLAY room Zaandam, gedeelte schilderij Janus - Marja van Putten.

hun afzonderlijke werken. Dat samenwerking niet altijd vlekkeloos verloopt, is geen verrassing en bij autonoom beeldend kunstenaars is het ook zeker geen vanzelfsprekendheid, maar tot dusver zijn Marja en Greet geen enkele frictie tegengekomen. 'Ik denk dat bij kunstenaars hun ego soms in de weg zit om tot goede samenwerkingen te komen,' zeggen Greet en Marja. 'Maar bij ons lijken de ego's er juist door te verzachten.' 'We hebben wel verschillende voorkeuren qua atelier,' zegt Greet. 'Ik vind het heerlijk om zo midden in het centrum te zitten met de gordijnen open. Iedereen die langsloopt, kan even naar binnen kijken en ik hoor de gesprekken op straat. Maar ik moet er niet aan denken mijn atelier om met iemand te delen! Marja geeft aan het juist prettig te vinden om haar atelier te delen met haar partner Wim Vonk. 'Ik kan me goed afsluiten voor andere mensen in het atelier. Maar ik moet er niet aan denken dat er steeds mensen naar binnen staan te kijken. Ik zou de gordijnen altijd dicht hebben.'

Toevoeging

Ik vraag of ze het, los van deze voorkeuren, altijd met elkaar eens zijn. Bijvoorbeeld tijdens het opbouwen van de exposities? 'Het is tot nu toe nog geen enkele keer voorgekomen dat we niet precies hetzelfde dachten over wat er bijvoorbeeld moest worden toegevoegd of weggehaald,' zegt Marja. 'We zijn constant in dialoog en zien het echt als een manier om onze krachten te bundelen. Daarnaast hebben we enorm veel lol tijdens het samenwerken en dat is ook heel waardevol.' Voorlopig zijn de kunstenaars dan ook van plan om te blijven samenwerken. 'Ik ervaar het als een toevoeging,' zegt Marja. 'Naast onze eigen praktijk, waar we individueel werk maken, is er een nieuw pad bij gekomen waarin we het samenwerken onderzoeken.' 'We vinden het ook speciaal dat we als twee Artileden elkaar hebben gevonden,' vult Greet aan. 'Veel kunstenaars vinden onze samenwerking bijzonder. Maar ik denk dat het voor elke kunstenaar een verrijking kan zijn om het ook eens te proberen.'

<https://bigstitches.nl>